Dist. 11. Non melius explicare possum hoc distichon, quam verbis schol. D. = एषा वरतनुः सुन्दराङ्गी । एषेति बुद्ध्या प्रत्यक्षीकृत्य वदति । राधा अङ्गेष्वाभरणं करोति । एतेनाकल्प उक्तः । पत्रेऽपि पर्णोऽपि संचारिणि चलिते सति त्वां प्राप्तं परिशङ्कते तर्कयति । एतेन विकल्प उक्तः । त्वामागतं ज्ञात्वा शय्यां तनुते कुरुते । एतेन तल्परचनोक्ता । चिरं ध्यायति । कृष्णसमागमे मया इदं कर्तव्यमिति । अनेन संकल्पलीलाशतमुक्तं । इति पूर्वोक्तप्रकारेण आकल्पो भूषणं विकल्पः तल्परचना शय्यारचना संकल्पलीलाशतं रतबहुचिन्तनविलासशतं एतेषु व्यासक्तापि प्रसक्तापि च त्वया विना निशां न नेष्यति न गमयति ।

Dist. 12. Respicit hoc distichon narrationem, quam referre neglexerunt scholiastae et ego quidem tantum ex hoc ipso disticho cognitam habeo. Videtur autem haec esse. Inventum fuisse a Radha in sylva viatorem et admonitum, ne ibi consisteret, sed ut vicinam et hospitalem Nandae domum peteret. Haec Radhae verba communicata fuisse dixeris ab isto viatore cum Krishna (cf. hem. *c.*) qui ea apud Nandam praevalere fecerit. Sed si memineris, inter fabulas de iuvene Krishna etiam hanc esse, vid. Wils. s. v. भापडीर, coenare solitum fuisse Krishnam sub fico arbore, vix dubitabis, quin viator iste ipse fuerit Krishnas, qui viatoris dissimulatione Radham fefellerit et posthac coram Nanda simulaverit, secum communicatum fuisse a viatore Radhae sermonem, quo permotus Nandae hospitium ipse imploraret. Nam, si भातर् hem. *b.* Krishnas est ipse, vix aliter explicare poteris, eum hem. *c.* a viatore tenuisse ista verba (पथिकमुखाद् गोपन्). Lusus haud dubie fuit, quales permulti de Krishna circumferuntur. Caussam si quaeris, cur hoc potissimum loco introducta sit huius fabulae mentio, ea in aperto est. Antecedente capite Krishnam curaverat Radha rogandum, ut se inviseret, revocat itaque amatum a vulgivago amore, sicuti quondam a sylvaticae vitae erroribus eum revocaverat. Miraberis sane, ne hilum quidem de mystica huius distichi interpretatione, quae in superficie quasi posita est, dictum fuisse a scholiastis. At A. tamen haec tantum verba interpretamento suo praemittit: ततः कविरेव एतद्वर्णनव्याकुलस्तस्याभिसारात् पूर्वचरितं कथयन्नाह । Ad singula verba quod attinet, *b.* भातर् per पथिक explicant A. D. et किं ad न subaudiunt ex antecc. Construe: इतो दृष्टि°. सानन्द epitheton est sequentis नन्दास्पद. — *c.* गोपतः = गोपयतः A. — *d.* सायमतिथेः cum गोविन्दस्य non coniungit A. sed genitivum hunc a प्राशस्त्यगर्भा pendere facit. Supra ponit: गोविन्दस्य गिरो जयन्ति श्रीराधिकाया मनोरथं पूरयिष्यन्तीत्यर्थः । explicatis deinde ceteris, denique pergit: कीदृशा गिरः । सायंकाले अतिथिस्तस्यैव प्राशस्त्यं (-स्त्यं) प्रशंसादिरूपं तदेव गर्भोऽपि (l. ऽभि) प्रायो यासां ताः । अत एव धृष्टः प्रगल्भो वैकुण्ठो यत्र स इति सर्गः । Sub lite tamen